

Lausunto hallituksen esityksestä jätelain muuttamiseksi

Hallituksen esitysluonnoksessa on ehdotettu muutettavaksi mm. jätehuollon vastuunjakoon liittyviä säännöksiä, toissijaisten jätehuoltopalveluiden järjestämisen edellytyksiä ja muutoksia jätehuoltopalveluiden kirjanpitovelvoitteisiin.

LHJ kiittää mahdollisuudesta lausunnon antamiseen tässä asiassa.

Taustaa

Loimi-Hämeen Jätehuolto Oy (myöhemmin LHJ) on kuudentoista kunnan omistama jätehuoltoyhtiö lounaisesta Suomesta. Kunnat ovat siirtäneet jätelain 43 §:n mukaisesti jätehuollon palvelutehtävät LHJ:lle.

LHJ toteaa monipuolisten, kattavien ja hyvin saatavilla olevien jätehuoltopalvelujen olevan tärkeitä paitsi alueen asukkaille, myös erityisesti toimialueemme pienille ja keskisuurille yrityksille, jotka ovat pitkälti kääntyneet jätehuollon järjestämisessä kuntavastuullisen jätehuollon puoleen.

Jätelakiin ehdotettujen muutosten arviointia

32 § Kunnan velvollisuus järjestää jätehuolto

LHJ:n näkemyksenä on, että jätelain 32 § on perusteltua säilyttää nykyisellään. Kuntien oikeutta hankkia kunnan omassa toiminnassa syntyvien jätteiden käsittelypalvelut omistamaltaan yhtiöltä ei tule rajoittaa.

LHJ:n toimialue muodostuu suhteellisen pienistä kunnista ja yhtiö on aikanaan perustettu nimenomaan siitä syystä, että pienillä kunnilla ei ollut käytössään riittäviä resursseja ja osaamista jätehuollon järjestämiseksi nykyvaatimuksia vastaavasti. Yhtiön perustaessaan LHJ:n osakaskunnat ovat jo tehneet päätökset jätehuollon tuotantotavasta ja luovuttaneet jätehuollon järjestettäväksi omistamassaan yhtiössä.

Lähtökohdat kunnissa tässä asiassa eivät ole muuttunut, kun jätehuollon järjestämiseen liittyvät kiristyneet velvoitteet ja tavoitteet sen sijaan ovat tehden järjestämisen entistä haasteellisemmaksi.

LHJ on mitoittanut käsittelylaitoksensa ja -kapasiteettinsa lain vaatimusten ja kierto-talouden toteuttamiseksi kaikessa kuntien toiminnassa syntyvän jätteen käsittele-miseksi. Järjestelmä on edellyttänyt ja edellyttää edelleen mittavia, kuntalaisten kus-tannettavaksi tulleita, hankintoja ja investointeja, jolloin lainsäädännön ennakoita-vuudella on erityinen merkitys.

LHJ:n toimialueella ei yrityksillä ole tarjota kunnille nykyistä vastaavaa palvelua.

33 §

Kunnan velvollisuus järjestää jätehuolto toissijaisesti

LHJ on järjestänyt alueella toimiville yrityksille jätteenkäsittelypalvelua jätelain 33 §:n mukaisesti. Huomattavaa on, että tsv-palvelua ovat lain perusteella pyytäneet saata-vakseen myös alalla toimivat valtakunnalliset suuret yksityiset toimijat, jotka kuiten-kin samanaikaisesti ovat olleet esittämässä lainsäädäntöön rajoituksia tämän palvelun tuottamiselle.

Omassa toiminnassaan syntyvien jätteiden käsittelyyn ei toimialueen pienissä yrityk-sissä ole käytännössä mitään mahdollisuuksia. Yrittäjien toimintaedellytysten varmis-tamiseksi jätehierarkian mahdollistavia laadukkaita käsittelypalvelua tulisi olla saata-villa yritysten kohtuullisella etäisyydellä ja myös haja-asutusvaltaisella alueella.

LHJ:n toimialueella ongelmana tsv-palvelun tarpeen arvioinnissa alueella on ollut, et-tä kiinteistön haltijan järjestämässä jätteenkuljetusjärjestelmässä yritykset keräävät samaan kuormaan sekä asumisessa syntyvän, että yritystoiminnan jätteen ja toimit-tavat sen käsiteltäväksi asumistoiminnan jätteenä, koska niille ei juurikaan ole vaih-toehtoisia palveluita tarjolla toimialueella. Esimerkiksi Suomen Kuljetus ja Logistiikka SKAL ry on antamissaan jätteenkuljetusjärjestelmää koskevista lausunnoissaan tuo-nut esille, että yritystoiminnan jätteet tulisi edelleenkin voida kerätä yhdessä asumis-toiminnan jätteiden kanssa kuljetusten tehostamiseksi.

44 §

Kirjanpito jätehuoltopalvelusta ja kuljettajan tiedonantovelvollisuus

Tällä hetkellä kiinteistön haltijan järjestämän jätteenkuljetuksen alueelta kerättävästä jätteestä ei ole saatavissa tietoja jätteen alkuperästä kirjanpidon eriyttämiseksi. Kul-jetusyrittäjät eivät yhtä poikkeusta lukuun ottamatta ole sellaista antaneet lähinnä lii-kesalaisuuteen vedoten. Tsv-palveluna vastaanotetun yritys-jätteen eriyttäminen on siis käytännössä mahdotonta. Vaikka tietoa jätteen alkuperästä saataisiinkin, tieto jä-tekuormien todellisesta sisällöstä on mahdotonta todentaa vastaanotettaessa silloin, kun ajojärjestely on tehty yrityksissä.

LHJ:n näkemyksen mukaan esitetty velvollisuus kirjanpidon eriyttämisvelvollisuuden laajentamisesta tulee äärimmäisen toimimaton ja raskas, mikäli se toteutetaan esitys-luonnoksen erittelyvaatimusten mukaisesti. Siltikin se perustuisi pitkälti arviotietoihin.

145 a §

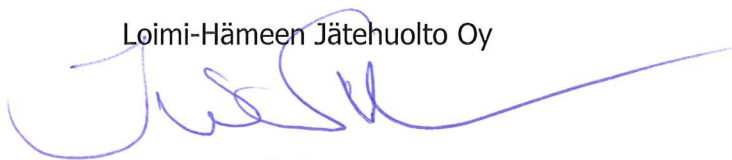
Sidos- ja hankintayksiköitä koskevat erityiset säännökset

15.8.2016

LHJ on historiansa aikana ollut käynnistämässä lukuisia innovaatioyhteistyöhankkeita julkisten ja yksityisten jätehuoltoalan toimijoiden välillä. Kehitystyön tuloksena jätteen käsittelyssä on otettu käyttöön kokonaan uudenlaisia ratkaisuja ja tekniikoita ja jätteen hyödyntämisessä on saavutettu merkittävää kehitystä. Markkinaehtoisen toiminnan liiallinen rajaaminen heikentää merkittävästi tällaisia innovaatiokumppanuuksien mahdollisuuksia ja aiheuttaa jo nyt eriarvoisuutta markkinoilla toimittaessa esim. muissa pohjoismaissa (jossa hankintalain vaatimukset eivät poikkea EU:n hankintadirektiivistä). Jätehuoltopalveluja tuotettaessa pysyväksi ulosmyyntirajaksi tulisi-kin noudattaa hankintadirektiivin (4014/24/EU) määrittelyä

Forssassa 15.8.2017

Loimi-Hämeen Jätehuolto Oy

Immo Sundholm

toimitusjohtaja